



## י ח ד

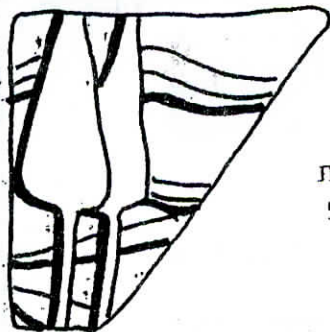
יחד עברנו שעות קשות  
ידענו לתת - לא רק לקחת,  
יחד ידענו למצוא אשר קרוב  
בתוך כל בור, שוחה ושחת.  
לכן, גם היום, בצוק העתים,  
עת אמות הספים זעים  
יחד נחתור לפתרון נכון  
שיצוה לנו כאן חיים.

לאה אילני

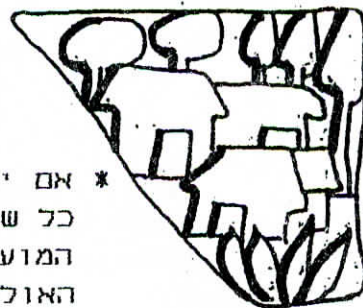
מלה קטנה מופיעה במלון  
המרה אותי שלנה ונחת;  
אותה מלה מבטיחה, מרגיעה  
בת שלוש אותיות - יחד.

מלה חשובה לצעיר, לזקן  
בה חוזק, עצמה וכוח,  
בה עוז ליעף ולאינ-אונים,  
בה עוצם לגוף ולמוח.

כי יחד בנינו בית לעם  
בין בצות, טרשים וחולות,  
יחד גדלנו בנים ונכדים  
לא תמיד בשיר ומחולות.



# מה נשמע?



\* אם יש עוד קיבוץ חילוני שבו קוראים בדבקות כל שנה את מגילת אסתר בערב-פורים - שיקום! המועדון היה מלא עד אפס מקום, כשצעירי האולפן הוסיפו למהומה הכללית שקמה כל פעם שנשמע שם הצורך. בובטרון "רותי-תותי" מוסיף, כמובן, לאווירה העליזה.

\* ועוד באותו נושא: אכלין תפרה קרוב ל-50 תחפושות. מעין ועוזריה מגדלים שונים אפו 60 עוגות. (האם יש כאן ניצנים למרכזי-רווח עתידיים?)

\* למרות הנסיכות המעציבות, שמחנו לראות את אמנון ה'. מקווים לקבל גם את פני המשפחה בעתיד. דרך אגב, הוא סיפר לי שאשתו מסתירה לו את "דברי-הכפר" - כי אחת הוא מיד מתיישב לקרוא, לפני שהוא עוזר בבית...

\* אבישי פרלסון פוקד אותנו לביקור מולדת עם חברתו וכבר סחב את אבא ואמא לעבר הגבול - לפטרה כמובן!

\* אנשי הקטארפט סיפרו שצפוייה עונה טובה - הירדן גועש ושוצף, והשבוע כבר טיפלו בקבוצה של 300 (!) נערים בבת אחת.

\* כידוע לכם, איזק עוסק בנקיון בסביבת מבני המפעל, ויש כבר שיפור במראה הכללי. השבוע הוא גילה חלקי מטוס שמונחים שם בוודאי כבר 40 שנה. למי שלא בקיא בעניינים: בתקופה ההיא שוטטו נציגינו ברחבי ארצנו הקטנטונת כדי למצוא חומר-גלם ליציקות הראשונות.

\* סיפור נחמד מהתלתון הבוגר: הציבו מלכודת כדי להילחם במכת העכברים הפוקדת את המבנה. אחרי מספר ימים נלכד יצור לכן, גדול, מפלצתי. כולם ברחו בבהלה עד שהגיע אריה - וגילה... שהיצור המסכן בסך הכל הוא הגרביל (עכבר מדבר) שברח מהכלוב. אריה, שהוא כידוע חבר ותיק בחברה-להגנת-הטבע, הצילו כל עוד נפשו בו.

\* קבוצה של 46 אורחים פקדו את המלונון השבוע במשך 4 לילות. היתה זו קבוצת צפרים מבלגיה-הפלמית - דובם חובבים, שבאה לצפות במשך שבועיים בנדידת האביב בארץ. "אנחנו שייכים לחברת צפרים בבית - ונפגשים לעתים קרובות". אמרה ראש הקבוצה ועמדה על כך שאציין גם את השם: DE WIELEWAAL (הזהבן) (GOLDEN ORIOLE). זקן הצפרים הפתיע אותי. "אצלנו הכל צפוף" הוא אמר "אי-אפשר לטייל בלי לראות בתים ולשמוע מטוסים. אצלכם יש כל כך הרבה מקום... והרים!" ניסיתי להבהיר לו שארצו גדולה מארצנו הקטנטונת, ובקרבת שדה-התעופה גם שומעים לא מעט רעש, אבל הוא עמד על שלו. האידווח (4 בכל חדר!) גם מצא חן בעיניהם ומעל הכל - נהנים מהשמש!

\* הרחבת הכביש מתקדמת בקצב סביר. וילי משבח את נהגי המשאיות המעמיסים את האדמה, ומפזרים אותה בדיוק במקומות שאנחנו מבקשים, בלי לעלות על הדשאים.

\* ולסיום - לעודד כץ, שהתגייס השבוע: שרות שקט אך מעניין. שבת שלום





# מזל טוב... מזל טוב

\* י מ י \* ה ו ל ד ת \*

27.3 רחל אבידור  
ליאור שורצמן  
דותן מעין

28.3 בטי עדר  
בתיה ויטהם  
עפר פרנק  
ענת ניצן (נכדה)  
נריה אגם  
רימון פרנקלין  
אייל איסטון  
הראל מנדג' יגורסקי

\* י מ י \* נ י ש ו א י ן \*

27.3 רותי וגדי עמית  
שושנה ולני יודאיקן

29.3 בת-שבע ולורנס מרקוסון

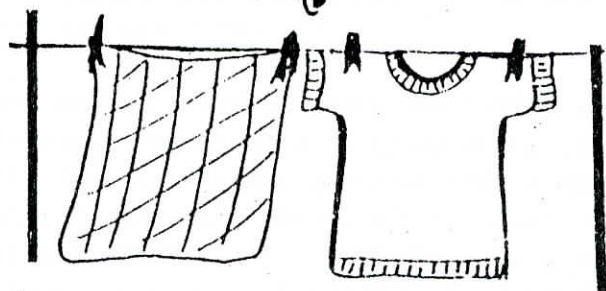
29.3 ג'אק בן-נתן  
צפורה סמברג  
ניל שרקי  
עמליה לוין  
שונטל בסו  
קירי איסטון

30.3 פנינה גולן  
צילה בן-רשף

31.3 דליה בוסקילה  
אילה אדלשטיין  
טרי לפינג  
פלג בן-דוד

1.4 מיכאל כהן  
עדן מדר (נכד)

## במחשן הבגדים



### וילונות

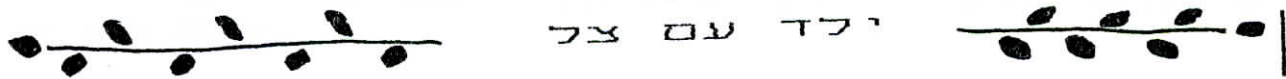
המעוניינים לכבס וילונות לקראת פסח,  
מוזמנים לגשת בהקדם לפס במכבסה ולתאם  
זמן לכביסת הוילונות.

תודה

פס פ'

לצערנו הרב נפלו מספר טעויות בכתבה של עמית מלפני שבוע ואנחנו מביאים  
כאן את הגירסה המתוקנת. סליחה עמית.

המערכת



אני עוצם עיניים ונזכר שלפני 5 שנים באתי לקיבוץ וראיתי ילד מוזר. ילד  
שלא רואה מה שאנחנו רואים, ילד שלא שומע מה שאנחנו שומעים, ילד מאושר.  
ואני שואל את עצמי ממה הילד הזה כל כך מאושר ומה זה החיוך הזה שדבוק  
אליו כל היום. האם זה גם חלק מהמחלה שלו. ובזמן שאת עצמי אני שואל,  
פתאום אני רואה שלילד יש צל. צל שהולך אחריו לכל מקום, צל כמו באגדות  
ששומר עליך ולא יתן לאף אחד לפגוע בך, צל שלי, בחיים לא יהיה צל שתמיד  
חלמתי שיהיה לי.

ועם הילד לא הצלחתי ממש לתקשר והיום הוא אינני, נרק את החיוך אני זוכר.  
עכשיו הצל מרגיש לבד כי הילד עם החיוך נאבד, ובחוד ככה לו נר הזיכרון.  
ילד עם חיוך הלך לו לישון.

לאילן כתבתי את זה בלילה אחרי שראיתי אותך נשכר בבית, ולא הצלחתי להרדם  
וכל מה שנשאר לעשות זה להשתחף בצער ולקנות שאולי בדגע שאני ארדם, אני  
אחלום על הילד עם החיוך.

אוהב ודואג

עמית



תודה

לכל בית כפר-הנשיא,  
שיודע לאהוב, לדאוג ולתמוך בזמנים קשים.  
אנו עברנו ועדיין עוברים תקופה קשה מאד.  
לולא האהבה והחום שלכם, לא היינו מצליחים  
להתמודד איתה. אנו מרגישים שאבלנו הוא גם  
אבלכם והכאב הוא משותף.  
תודה לכם גם על כל האהבה והקבלה ללא סייגים  
שנתתם לגיא שלנו.  
אנו מרגישים שזו זכות מיוחדת לחיות בחברה כזו.  
בתודה ובהערכה  
אילן, תמר, עמית ובר - המאירי

## תודה וברכה - פורים ביה"ס (\*) (\*) (\*) (\*) (\*) (\*) (\*) (\*) (\*) (\*)

חג הפורים חלף עבר בשלל תחפושות ומגוון עשיר של אירועים.  
ברצוננו להודות לכל האנשים שטרחו ועמלו להצלחת מסיבת הפורים ואירועיו  
בביה"ס המקומי.

בראש ובראשונה לאבלין - שהתחלת מבעוד מועד בתפירת תחפושות והשקעת ימים  
ולילות בהכנתם, ילד ילד ע"פ בקשתו. חן חן והרבה תודה מהילדים והוריהם  
המעריכים את השקעתך. תודה גם לצוות הוויליג' שתמך ותרם...

למטפלים ולמטפלות המטורים יום יום... המטפלים והמטפלות - זה בכינויים -  
ובשמות קבועים הם נקראים: מעין, אדיה, שחר, טלית ושרית, ואותם מחזקים  
מהאולפן והנערים. אתם שם לא רק בפורים. ועל כך אתם כפליים מבורכים!  
- שהתגברו בכבוד על 3 ימי חופשה עמוסים - ונשארו שלמים - כה לחי -  
והתחילו לאגור כוחות חדשים - לימי חופשת הפסח המתקרבים.

שושנה, מיכל ע' ומעין - כתבו בימיו והפיקו את "שלגיה בשושן הבירה"  
היה מרשים ומהנה - ובדמיזות מתובל אבל הקהל לא יצא מבולבב...

מאחורי הקלעים - לדישון על התאורה - לאור ויבין על הסאונד - ליעל ז'  
שפירסמה - טל פ' ושרית שקישטו את האולם - לחניטה ובלהה על האיפור  
המושלם - יש לכם חלק בהצלחת העבין - חן חן.

ובתחום הגסטרונומי - תודות - לשמעון שהזרים מבוקר עד ליל חומרים -  
מרגרינה, סוכר וביצים, - נעה את העוגות אפתה, ועל אזני המן עמלו -  
רחלי, נורית, רותי, צכיה, דינה ואתי - היה טעים.

לנגנים שהנעימו בניגונים - אורי, שגיא ודוד - תודות.

לנעורון שהתנדבו ולקחו על עצמם סידור חד"א ונהול הפינות - בעזרת חברי  
האולפן שלקחו על עצמם יום אירועים משמחים בפארק - תודה.

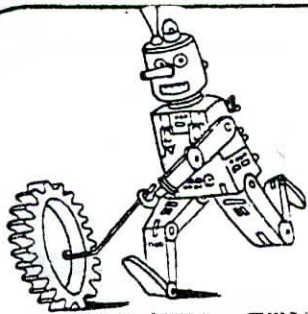
ואת כל זה הנציח במצלמתו עידן שובל - תודה שנשאר עם תמונות של חיוכים  
וצבעים.

וכמובן ... לילדינו שהיו נפלאים (איך לא?) המשיכו כך.

ואם חלילה - נגרע שלא בכוונה שמו של איש או אישה - איתו הסליחה.  
הרבה תודה וברכה לכולם!!







+++++

א \* נ \* י \* \* \* פ \* נ \* ר \* י \* מ

+++++

נראה שאפילו החזאי חמד לו לצון. "עליה בטמפרטורה הוא בישר. אבל רוח קרה ושמיים מעוננים הקבילו את פנינו כשירדנו מהאוטובוס. עוד בבית התחילה ההתרגשות: אין צורך לסחוב תיקים כבדים היום - הרי "יום פתוח" מחכה לנו ב"מבוא-הגליל" לכבוד פורים.

הכל מתחיל כבר ברחבה, כשקבוצת ליצנים עליזים (כיתה ו') קיבלו אותנו בשידה ורשרושי רעשן, חלקם על גלגליות, מהסוג החדש כמובן... זרם של עוגות מתקדם לעבר חדר המורים, לחכות לבאות. מיכסה של שש עוגות הטילו על כל כיתה וההורים עמדו במשימה.

מצאתי את עצמי במיעוט של מורות מחופשות (לפחות חלקית). האם הסיבה היא שהן מחופשות כל ימות השנה? תחשבו על זה.

כל פינה בבניינים ובפרוזדורים היתה מנוצלת לפעילות כלשהי - מהומה עליזה וססגונית. ה"מערך-המסייע", הפך למעון של מגידות עתידות. ריח הקפורת והאפלה המוארת במספר נרות זיכרון, יצרו אווירה מתאימה. יש תור להיכנס. "אני הייתי כבר שלוש פעמים". הצהיר אחד נלהבות! אבל התור הארוך ביותר משתרך ליד "מנהרת השדים" - מנהרה אפלה, אליה נכנסים אחד אחד, כשתלמידי ו' נלהבים משמיעים רעשים ומאימים איזמים בדרך. הדעות חלוקות. "בכלל לא מפחיד" אומרים הגדולים, אבל הפצפונים נראים לי קצת חיוורים בסוף המסע!

מי היה חולם שלמורה למתימטיקה יש כשרון לא מבוטל לאיפור? גם כאן התור מתארך, אבל התוצאות מדהימות. בפינת ה"שער" הפכו הבנים לבנות ובנות לחתיכות, בלי שום קושי. יש לי רושם שאחרי היום הזה מספר מורות יכולות כבר להחליף את המקצוע לתעסוקה מכניסה יותר... ה"קאזינו" של כפר-הנשיא התמקם בספריה ובהדרגתם הנלהבות של אריה ושחר משך קהל רב. בתחילה היה מורגש היעדרה של הכוהנת הגדולה, דג'י, אבל הדברים הסתדרו.

חדר-המחשבים - שברוב ימות השנה בקושי מגרשים ממנו את הילדים בסוף ההפסקות - נשאר כמעט מיותר. אמנם הכינו "משחקי-פורים", אבל זה נושא המכוסה יפה במערכת הרגילה. רק לקראת סוף היום המהמם והרועש התאכלס המקום בילדים שחיפשו קצת מנוחה. דבר דומה קרה בחדר-הוידאו, שבו הריצו כל היום סרטי ה"קומדי-סטור" וכו' - ואחרי שעברו את כל הביתנים הגיעו צופים גם לשם.

אולם-ההתעמלות נוצל במלואו, מחולק לשניים. הוא משמש למגרש למשחקי-כדור בחלק המרוחק, ובחצי השני הוצבו מזרני קפיצה. גם אפשר ללכת על מקלות הליכה (STILTS) או להתעופף במתקן-החבלים.

רק לקראת סוף הפעילות הגעתי אל "ושתי-המארחות" וזכיתי לכוס קפה (למבוגרים בלבד) ומבחר מרשים של עוגות. אבל ה"פופקורן" ניצח את כולן! ובשעה 11:00, כמתוכנן, שבק הכל, ודני סוויסה נא להדקיד את החברה. האמת? הבנות נהנו מאד מההתחלה, עם קהל גדול של גברכים צופים. אני נשתי בשלב זה. ויתכן שהמצב השתנה בהמשך.

קינחו בצפייה בסרט ב"בית-העם", וחזרו הביתה מלאים (בעוגות וחוויות) בשעה 14:00. יום גדול.



# נכון לעכשיו

## תקשורת:

אינני מתכוונת לנסות להוכיח שאין לי אחות, ולא רק מפני שדווקא יש לי אחות מאד נחמדה, אלא גם מפני שאינני רואה צורך להתנצל. מה שקרה עם אי שידור האסיפה לפני שבועיים בהחלט היה ארוע מרגיז. מרגיז שעלינו לבטל אסיפה בנושא שכבר נדחה כל כך הרבה זמן רק מפני שאי אפשר היה לשדר. יחד עם זה, באותו הערב, הערב שלאחר הלויתו של גיא ז"ל, לא היה לי אפילו כח להתרגז, וייתכן שאפילו באיזה מקום בסתר לבי השלמתי עם זה שהאסיפה לא תתקיים באותו הערב. על כל פנים ביום ראשון נתאסף בהמונינו (אני מקווה) או שנצפה בבתינו (אני מקווה) בשידור האסיפה שעיקרה מוקדש לתקנון הבניה הפרטית.

## הכלב של השכן:

קבלתי הרבה מאד תגובות נלהבות ממזכירי הקבוצים במועצה האזורית שלנו, כשכולם תומכים בפעולה נמרצת בנושא. ומכיוון שהידידים הכי טובים של חברי הקיבוץ הופכים לעתים גם למטרד לחברי הקיבוץ, הרי שיש לפעול לכך שיחסי הידידות בין חברי הקיבוץ לכלבים יימשכו. ואכן, במסגרת הברורים שערכתי באזור התברר לי שיש חוקי עזר למועצה האזורית בעניין זה (והם מצורפים בהמשך), וממנכ"ל המועצה, ראובן אריאל, קבלתי מכתב המודיע שאכן המועצה נענית לבקשות מזכירי הקבוצים ותפעל ליצירת תקן של פקח אזורי.

ודרך אגב, במסגרת יחסי הידידות בין העם הכלבי לעם חברי הקיבוץ, בודאי שהדעת אינה סובלת הוצאה להורג בתליה של גורי כלבים. החברים שפנו אלי בנושא זה, החברים אשר אינם מתכוונים לעבור לסדר היום בעניין זה, אינם נמנים דווקא עם אוהבי הכלבים המושבעים, והמחאה שלהם נובעת דוקא מתוך אהבת הילדים אשר נחשפו למחזה מזעזע זה.

## טרי טרי מארועי השבוע:

אתמול בצהריים השתתפתי במרתון של "עמק החולה". לא, לא רצתי לשום מקום, להיפך נשאיתי לשבת במקום, המרתון בלשון של התק"ם הוא הבדיקה הכלכלית של הקיבוץ (כפי שהיתה נעשית בעבר ע"י וועדת משק, ואחר כך העתקתי אותו לוועדת החינוך לצורך הבדיקה הכלכלית של בתיה"ס. הצורך בבדיקה הזאת התעורר כאשר הקיבוצים נקלעו למשבר כלכלי, וכאשר החלו להבין שכח אדם = כסף, ושאנחנו משקיעים הרבה מאד, ובעיקר הרבה מאד כח אדם בבתי"ס שלנו, ושם רוצים להמשיך להחזיק את בתיה"ס שלנו צריך בראש ובראשונה לברר כמה זה עולה לנו, האם אנחנו יכולים לעמוד בעלויות אלה, האם זה כדאי לנו, ואולי אפשר גם לעשות חינוך טוב בעלות נמוכה יותר.

מאז שהתחלנו במרתון, הכלי השתכלל, מחוברת שהיו ממלאים ביד, עברנו לתכנה משוכללת, אשר נותנת מיד את כל הפרמטרים, ובעיקר מאפשרת השוואה לבתי-ספר אחרים על פי גודלם, על פי ממוצעים וכו'.

לפני חודש התקיים המרתון של "מבוא גליל", ושם אנחנו די בצרות - העלויות

גבוהות, ומכיוון שאין לנו מספיק מורים שם, אנחנו משלמים הרבה כסף לקיבוצים אחרים שלהם יש עודף מורים בבית-הספר.



לעומת זאת "עמק החולה", עם כל הביקורות שיש לנו כלפיו, עשה מאמצים גדולים מאד ב-6 השנים האחרונות להתייעל, והיום הוא אחד מבתי"ס היעילים ביותר מבחינה כלכלית, ובכך הוא מנצל את יתרון הגודל. חלק גדול מההתייעלות יש לזקוף לזכותו של שמואל ביתן, המנהל האדמיניסטרטיבי של בית-הספר, אבל כמובן גם לכל מי שעושה במלאכה, למורים המלמדים כתות גדולות יותר, לתלמידים הלומדים בכתות גדולות יותר.

יחד עם זה, בשנתיים האחרונות הגדילו שוב את כח האדם, בעיקר ע"י תוספת שעות למחנכים ולמרכזי המחזוריים, כדי לאפשר למחנכים עבודה חינוכית טובה יותר, כמו כן הגדילו את צוות הרכזים החברתיים כדי לשפר את הפעילות החינוכית של בית-הספר.

ובאותו הערב:

ממש ממש טרי מההתרחשות (העיניים שלי עדיין עצומות מעייפות) התקיים פורום מזכירים בקבוץ דן. עיקרו של הפורום הוקדש לשיחה על המשך התהליך האסטרטגי של המועצה האזורית. ההמשך מדבר על הסתכלות אזורית לעשר-השנים הבאות, וזאת לאור המצב הדמוגרפי המשתנה בקבוצים. אבל על כך אספר יותר בשבוע הבא.

אילת השחר בת 80: מזל טוב לשכנתנו הותיקה החוגגת השנה את יובל ה-80 שלה. גם אנחנו עתידיים להיות שותפים לחגיגה זאת: את חג השבועות מתכננים לחגוג בהפנינג גדול של כל האזור (קבוצי "מבוא הגליל") באילת השחר. בימים אלה מתחילה ההתארגנות, ואני מקווה שנציגינו יהיו שותפים ליצירת ארוע מהנה, התורם להרגשת השותפות האזורית ולגאוות היחידה שלנו.

צוות סיוע לקבוצי מצוקה, בקורו של בייגה שוחט והסדר הקבוצים:

אחת מפעולותיה של המועצה האזורית היתה להקים צוות לסיוע לקבוצים במצוקה (לא מדובר על כפר-הנשיא! תתפלאו...). בין היתר יפעל הצוות לסיוע במוסדות המתאימים להקל על המצוקה של הקיבוצים. פעולות שונות נעשו כבר לסיוע לקבוץ הראשון שפנה לעזרת הצוות הזה. בין היתר הוקדש גם חלק מביקורו של שר האוצר באזור, לביקור בקבוץ זה. שוחט התחייב, בין השאר, לגמור את הסדר הקבוצים תוך 10 ימים. הבעיה היא שעדיין לא בטוח איזה מין הסדר יתקבל, האם הסדר כולל לכל הקבוצים (ופה כנראה יש בעיה עם הקבוצים החזקים שאינם נלהבים לסיוע לקבוצים החלשים), או שיהיה הסדר נפרד ל"קיבוצי הפריפריה" (וזה כולל את המועצה האזורית).

אם כן הימים הקרובים יגידו איזה מין פסח יהיה לנו, ואיך ייראו הפסחים שיבואו, האם הם יהיו כמו יום כיפור או אולי יש אור בקצה המנהרה.

וכל זה נכון לעכשיו

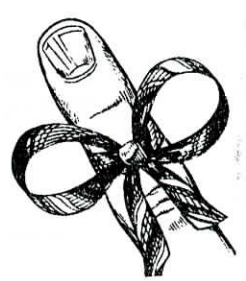
הלו חברים.

כדי להקל על החברים, חילקתי שאלונים בקשר לאורחים לליל-הסדר, רק השבוע.

חשוב להחזיר אותם מיד לת"ד 90 - לא יאוחר ממחר, שבת, 25.3

גם מי שאיבד לו אורחים, חייב להחזיר את השאלון.

תודה



נטע

ל י ל ה ס ד ר

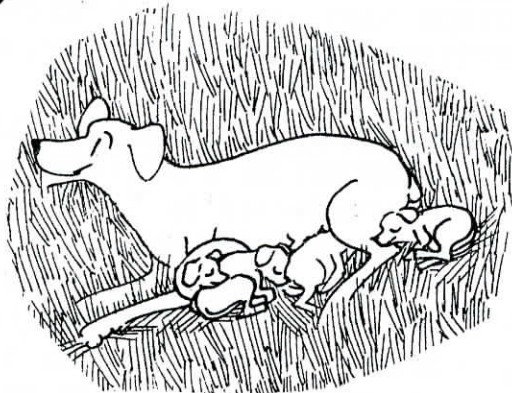


\*\*\*\*\* תודה מוחמצת

בפורים אנחנו שולחים משלוחי מנות איש  
לרעהו מדי שנה ושמים ומשמים את שכנינו  
וידידינו בכך.

עם זאת, לא נראה לי שיש מקום לנתינה  
אנונימית של רשי מכיוון שהיא מונעת מהמקבל  
את הכיף שבהודייה, ועוד יותר מכך -  
מותירה אותו בתחושה לא נעימה שמישהו טרח  
עבורו והכין ואפה (אפתה...) וסידר וחשב  
עליו, ואין באפשרותו אף להודות לו.

ולכן אני רוצה להודות לנותני המשלוח  
האנונימי שקיבלנו השנה, ולצרף אלי את כל  
החברים שגם קיבלו משלוחי מנות בלתי מזוהים  
(כיוון שמשיחות בתוך האוכל הסתבר לי  
שאינני יחידה בהרגשתי זאת) ולבקש מכולנו -  
לשנה הבאה - אנא צרפו פתק או אימרו  
בעל-פה, כדי שאפשר יהיה לומר לכם - תודה,  
ולהינות מהחג בלב שלם ושמה. דליה וגנר



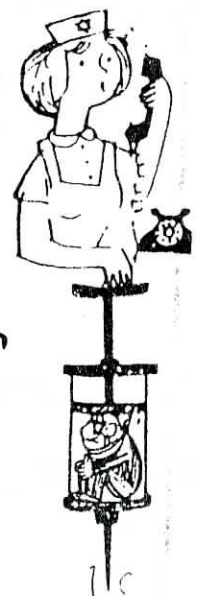
לאור מקרי האכזריות הנמשכים לאחרונה,  
ברצוני להזכיר לציבור המעוניין להפטר  
מחיות-בית:

אנא הביאו אותם אלי -

כי ברשותי ציוד לעשות את זה בצורה  
הומנית, ובכך ניתן למנוע אכזריות  
לחיות.

גלילין

ארפאת כפר הנשיא 12305,



מבדים הזקוקים ל-ט ל כ ר ד, לצורך נסיעת בריאות (אשפוז בעיקר)  
מתבקשים לקחת ד ק מהמרפאה.  
תודה,

ד ו ר י ת

כתבה זו נשלחה לכל רכזי התרבות באזור - והיא מדברת בעד עצמה.

ההצגה הזו " מרקם " תופיע אצלנו:

ב י ו ם ר ב י ע י ב ש ב ו ע ה ב א ( 2 9 ל ח ו ד ש )

ובין היתר תציג גם ארנה מימון (נמנוב).  
דמי כניסה לחברות: 10 ש"ח - וזה כדי לממן את עלות ההוצאות (אוטובוס, טכנאים וכו').

מתאים לנערות (מגיל בר-מצווה בערך).  
אחרי ההצגה נקיים דו-שיח עם השחקניות במועדון.  
נשמח לראות אתכן.  
(מסרה יעל נ')



מרכז קהילתי שומרון

מגיש בהצגת בכורה

# מרקם

מחיי הנשים בשומרון

השחקניות:

רונצקי רות

רומם רות

קלנגל אוסנת

פורטנוי נעמי

עמר יפה

ממון אורנה

לביא יהודית

רקנטי דבורה

בן חמו אורלי

ברויר מזל

דנציגר רות

חושן סיגלית

חמו שרי

כהנא סמדר

כץ בתיה

רקנטי דבורה

בימוי - לוריא ציפורה

לכבוד

רכז/ת תרבות

שכום רב;

מסכות: אלטמן נורית תפאורה: פרידמן עופרה  
תאורה: פינקל יואב תלבושות: ארצי רחל

ביום ד' 29/3/95 בשעה 8.30 בערב, תיערך באולם "דדו" בקיבוץ כפר הנשיא, ההצגה - מ ר ק ם - בהפקת סדנת התיאטרון שכ מתנ"ס שומרון.

ההצגה נכתבה, עוסקת ומבוצעת על ידי, ובשביכ נשים בלבד, ומספרת, לעיתים בהומור, לעיתים בציניות ובלא מעט כאב וחשיפה, על חייהן של נשים בשומרון כנשים: גידול ילדים, עבודה, הריחוק, המשפחה, הניכור, כותרות העתונים, ההפגנות, הפוליטיקה, המימוש העצמי.

ההצגה היחודית סובבת כעת ברחבי הארץ וזוכה לביקורות נלהבות (דף מצורף)

בהחלט כדאי לבוא ולראות את ההצגה גם, ואולי בעיקר לנו, נשים הרחוקות במידה זו או אחרת מעולמן של נשות השומרון - ובכך זאת מעונינות להציג כתוכו.

כאמור ההצגה מיועדת לנשים בלבד.

האולם בכפר הנשיא הוא קטן ואינטימי - 350 מקומות בלבד.

מחיר הכניסה הוא סימלי - 15 ש"ח בלבד.  
כל המקדימה - זוכה.

לאחר ההצגה תתקיים שיחה עם משתתפות ההצגה למעונינות בכך.

נשמח לראותכן ביו קהל באי ההצגה.

דורית נמנוב



הדרישה לשינויים קמה כתגובה למשבר הכלכלי. עם כל זאת, מקורה הקדימה את המשבר ההוא והתפתחה, כפי שאנסה להראות, עם ירידת היעילות של השיטה לפיקוח חברתי.

מחקרים בעניין מוטיבציה הקשורה לעבודה הראו, שהגורם החשוב ביותר בה איננו כסף, כפי שהיינו מצפים, אלא הערכה של מאמץ והצלחה, וגם הרגשת שותפות בקביעת החלטות בנושא של ארגון עבודה. מחקר זה הביא לשיטה של ארגון צוותי עבודה, שהם אחראיים להשגת המטרות, ובו זמנית גם מחליטים על הדרך הטובה ביותר להשיג מטרות אלה. בו זמנית מייעצים למנהלים לציין לשבח אפילו תוצאות רגילות, וגם לטפל בליקויים בלי להאשים, ובצורה שתעודד השתתפות. ("זה לא היה מוצלח. איך אתה חושב שנוכל לשנות את המצב?"). אני חושב שתסכימו שזה לא הסגנון הדומיננטי בכפר הנשיא - לא בעבודה, וגם לא באופן כללי.

מקובל היה בקיבוץ לדרוש רמה גבוהה של מוטיבציה מחבריו, כי זאת חברה וולונטרית, חברה של ברירה אישית וגם התחייבות אידיאולוגית. מצפון ואחריות היו מקובלים והיו תכונות צפויות, לא משהו יוצא דופן. בגלל זה, גינוי של התנהגות לא מקובלת היה יותר נפוץ כדרך לפיקוח חברתי מאשר שבח ועידוד. מוטיבציה, לכן, היתה מבוססת על הרצון להיות 'בסדר', או על הפחד להיות 'לא בסדר', או שניהם. (אינני מציע, כמובן, שבזה היה המקור היחידי למוטיבציה, אלא שזאת היתה הדרך לפקח על התנהגות בלתי-מקובלת.) במרוצת הזמן ההסכמה לגבי נורמות שקעה, וקבוצות חברים בעלי נורמות וערכים שונים הופיעו. המציאות החברתית התחילה לסטות מהאידיאולוגיה המקובלת. כפי שמיכאל כהן הדגיש למשל, חוסר שוויון הופיע, שלא הוכר על ידי "ההלכה הרשמית", ולכן היה קשה להתמודד איתו. (אין זאת אומרת שיש למסד את חוסר השוויון - כמו שהשימוש בסמים אינו אומר שיש להפוך אותו לחוקי...)

כתוצאה מהנ"ל, שיטת הפיקוח והבקרה החברתיים נחלשה יותר ויותר, וגרמה לחוסר וודאות ותסכול. לתוך משבר זה פרץ המשבר הכלכלי של השנים האחרונות, והפך אותו לקריטי. ומדוע? - כדי לטפל בצורה קולקטיבית במשבר כלכלי יש צורך ברמה גבוהה של שיתוף, ואותה קשה להשיג בחברה שיש בה שיטה בלתי-יעילה של פיקוח חברתי.

תוצאה נוספת של משבר כלכלי היא איבוד האימון באידיאולוגיה השולטת, (כפי שקרה באירופה בשנות ה-30) בו זמנית עם הדרישה לשנות "השיטה". אם המשבר יאריך ימים, ישפיע הדבר גם על האליטה המשקית והחברתית, שתהיה מוכנה יותר ויותר להתאים את עצמה לערכים ולמטרות של "האליטה העתידית". אינני אומר כאן שזה כשלעצמו תהליך פסול, אבל זה מה שקורה, לפי דעתי, בכפר הנשיא.

על כל פנים, בכדי ששינוי יהיה יעיל, יש קודם כל לזהות כהלכה את מקור הבעיה. אני טוען שמקור הבעיה הוא חוסר היכולת שלנו להגיע לדמה גבוהה של שיתוף ואחדות בכדי לטפל בנושאים העומדים על הפרק. לכן הפתרון חייב להכיל בתוכו שינויים שיגדילו ויחזקו שיתוף ואחדות. יש לשער שאת זה לא נוכל להשיג על ידי חלוקת החברה לקבוצות מעמדיות, המקבלות תגמולים דיפרנציאליים, שיהיו להם בעתיד אינטרסים שונים או אף מנוגדים. זה נכון במיוחד, כאשר תהליך השינוי מלווה הגדרות שליליות וסטריאוטיפיות של קבוצות שונות בחברה. (פרזיטים, בטלנים, בינוניים), שמוכרח להשאיר משקעים של תרעומת ואי-שביעת רצון.

נדמה לי שמוטיבציה, אחריות ושיתוף פעולה היו עולים, אם היו צעדים רשמיים ובלתי-רשמיים כדי להגדיל את השותפות בקביעת החלטות, בעבודה ובחברה בכלל. בעבודה זה יכול להיות בצורת ארגון קבוצות עבודה (כפי שכבר הוזכר) - ברמה של ענף, "מרכז רווח", בצורה דמוקרטית שבוודאי תוכל לשרת את המטרה. בשטח החברה, חידוש שיטת הדמוקרטיה הייצוגית - (מועצה חברתית, וכו') יכול לשרת אותה מטרה.

בו זמנית, אני מציע לאמץ תרבות מנהלתית, המעניקה הכרה ותמיכה בכל אלה שתורמים להשגת המטרות. בעקבות גישה זו תקום לא רק חברה יותר נעימה, אלא יש גם ראיות, במחקר ובמציאות בשטח, שזה פועל.

יונתן סטיל



אני מציעה שנחליט שיום עבודה רשמי של חבר קבוץ הוא כעשר שעות ביום (לאישה - תשע) כי זה מה שנדרש לפרנס משפחה בכבוד. כך נוהגים בעיר כשרוצים לחיות על רמה מסוימת, וכך בב נוהגים אצלנו אנשים בעמדות ניהול או אחריות.

אני רוצה לטעון שרוב החברים רוצים להיות בסדר ולתרום את חלקם - אם נראה להם את הדרך, או אם נדרוש מהם באופן רשמי לתת יותר. לפי המצב כיום, בן אדם העובד משרה רגילה מרגיש שהוא בסדר, אך יתכן שאחרים מדברים עליו מאחורי גבו וטוענים שהוא לא עושה מספיק. הסיבה היא שהדרישות הבלתי רשמיות השתנו. המצב שלנו מצריך מאמץ יתר - גם בעבודה וגם בחיי החברה, לגבי רוב בני אדם אין התנדבות ספונטנית, אך אם יקבלו פתק או אם יהיה ברור שיום העבודה שלהם חייב להיות מעל שמונה שעות - הם יסתדרו עם זה. כמוכן שמוסדות הקבוץ יצטרכו להציע ולכוון איפה להשלים את היום. (אולי אפשר להחזיר את המשלוחים לחברים, או עבודות תורנות אחרות), אולי נוכל להוריד כמה עובדים שכירים - במפעל או בבתי הילדים.

אפילו אם ההצעה שלי לא "תציל" את הקבוץ, היא לפחות תשפר את האווירה בין אלה התורמים יותר לבין אלה התורמים פחות.

כשבאתי לקבוץ, נורא הפריע לי שאחרי מסיבה לא כולם עזרו לסדר. הסיבה היתה שיש אירגון - שיטת תורנות. כל אחד מחכה לפתק שלו כדי לתרום את חלקו. רובם בסדר ומגיעים לתורנות לפי הזימון הרשמי. השיטה הזאת בעצם מדכאת את רוח ההתנדבות הספונטנית, אבל אולי זה גם לטובת אלה המוכנים להתנדב - כי בסופו של דבר הם עלולים להרגיש מנוצלים.

לדעתי, אפשר ליישם את שיטת הארגון הנ"ל לענייני עבודה והתפרנסות. אם עד היום רובנו חיינו בגן עדן של שוטים, ונהנינו מאיכות חיים (לעבוד 7-8 שעות ביום, לנוח, לשחק עם הילדים). היום זה כבר לא ריאלי. היום כולנו נדרשים למשרה + כדי לקיים את עצמנו.

מי שבכל זאת מעדיף להמשיך באיכות החיים הקודמת ולעבוד מינימום שעות, מחליט שהוא מסתפק בתקציב מופחת. יתכן שהוא צריך פחות כי ההנאות שלו הן לאו דווקא חומריות.

לגבי אנשים שמסיבות פיזיות או פסיכולוגיות לא יכולים לעבוד לפי הדרישות הנ"ל, החברה צריכה לספוג את זה ולשחרר אותם, בלי טינה, ובלי ריטונים. אני מאמינה שהרוב ישתף פעולה וגם ירגיש טוב שהוא תורם את חלקו. התקווה היא שהוא גם ירגיש תוצאות, כשכל החברה תגיע לרווחה.



## מיכאל

## למאמר של יונתן

לפני שאציג את הגישה שלי, ברצוני לבקר את המאמר של יונתן מלפני שבועיים. במאמר מוסגר, יש להשוות את יונתן לרופא שנותן את התרופה ורק אחר כך מנתח את המחלה, משום שבמאמר הראשון שלו הציע מועצה כדי לפקח על אלה שלדעתו יהיו "בעלי כוח". בכל אופן בפסקה השנייה של מאמרו, הוא כותב "ושהאנשים שחיים בו מקבלים תמורה לא אחידה, אלא לפי צורה ומקום עבודתם. (לא בהתאם לעבודתם אלא בהתאם למעמד שלהם)". המצב יהיה בדיוק הפוך, צורת העבודה של חבר ויעילותו בעבודה, אם בחברה אם בכלכלה, הן מה שיקבעו את מעמדו, לדעתי דבר שרק יכול להועיל לחברה כולה. היום, אין דין ואין דיין לגבי תרומת החבר למשק הכלכלי או החברתי, ואם יש ביקורת היא ליד שולחנות חדר האוכל או בהצבעות נגד חבר שהיה מוכן לקבל על עצמו תפקיד ציבורי כלשהו. החבר שלא פעיל, לפעמים גם לא בחברה וגם לא בעבודה משוחרר מכל ביקורת.

בסעיף 1) במאמר צוין שתתפתח חברה תחרותית, כאילו זה מצב חדש. נשלה את עצמנו אם נחשוב שלא היתה תחרות בחברה כל ימי קיומה, לפני שנים נסתר, כי המודעה היתה להודיע שאתה לא מתאים, ורק אחרי "לחץ" הסכמת להעמיד את עצמך לאיזה תפקיד אחראי, והיום כבר גלוי לפי מה שקרה בבחירת מרכז המשק. יונתן קובע "אפשר לצפות להתחרות חריפה וכו'". אינני מתאר לעצמי שחבר שלא מבין מהנדסה יהיה מועמד לנהל הנדסה של משהו, זאת אומרת שלא יוכל להיות תחרות חריפה על התפקידים הטכניים שהם חלק די גדול של תכנית תגמולים. נדמה לי שגם לגבי תפקידי ניהול חברים לא יציגו את מועמדותם סתם, בלי הכישורים המתאימים. היום גם אלה שיכולים לתרום מהכישורים המתאימים אינם מוכנים לעשות כך במקרים רבים, כי אחר כך הם מקבלים רק ביקורת.

סעיף 2 מתייחס לאליטיזם. שוב, נשלה את עצמנו אם נחשוב שאין אליטה ניהולית היום. בעצם אין כל אפשרות של ניהול חברה כלשהי, או פעילות כלשהי, ללא ניהול, וניהול ז.א. מנהל, ומנהל מוגדר עם המעמד הזה. כל אחד שיש לו עיניים יכול לראות את המצב הזה היום בכל שטחי חיינו. יונתן כותב "ניהול הכלכלה והחברה יהיה מסובך הרבה יותר מאשר אכשור". ההיפך הוא הנכון, הגדרה ברורה של תפקידים, חובותיהם וזכויותיהם, תקל מאוד על ניהול החברה בכל הצדדים של חיינו חברתיים וכלכליים.

סעיף 3 מתייחס לצורת הניהול. מה זה ניהול טכנוקרטי אינני יודע. ללוא הצלחה כלכלית לא יהיה עתיד לחברה שלנו או לכל חברה אחרת. מי שמנסה להעמיד את הצד הכלכלי כדבר משנה, מטעה את עצמו ואת כולנו. לכן החלטנו להקים מועצה כלכלית עם יושב ראש מבחון, ולכן לקחנו יושב ראש חיצוני במפעל, כדי שהניהול יהיה מסודר באופן טכני ופחות חובבני מהיום. האם יונתן חושב שאפשר לנהל כלכלה שצריכה לפרנס 170 משפחות על ניהול לא לפי יכולת טכנית וניהולית? זאת גישה ממש מסוכנת.

סעיף 4 מתייחס לאדישות, כאילו שהיום מוצאים אכפתיות בכל פינה, שחברים מגיבים לדפי מידע, או באים לאסיפה, או אפילו מצלצלים לאסיפה עם הערות או שאלות. המצב היום הוא של השיר על המשיח, לא באים ולא מצלצלים. אם נשנה דברים והצד הכלכלי יהיה יותר בולט, אזי יותר חברים יתענינו ויקחו חלק בניהול העניינים.



## סיפורי המקום

למה ליד המפעל יש עיקול בכביש?

כעת, עם התחלת העבודות להרחבת הכביש על ידי מע"צ, הגיע אולי הזמן לספר למה יש ליד המפעל עיקול מוזר בכביש.

בשנת 1951, כשסללו את החלק הסופי של כביש הכניסה, מתל-רומן עד למקלחת הציבורית, היתה הכוונה שבכביש יהיה כעין עיגול, אי-תנועה (ROUNDABOUT) ומשם הוא יתפצל לשני ראשים. אחד יירד עד לאיזור בעלי החי והשני יתמשך לאורך קו הגובה עד לחדר האוכל. אבל כוונות לחוד ומציאות לחוד.

ביצעו את החלק הימני של התכנית, כולל רבע מהעיגול, אבל כשמע"צ החליטה סוף סוף, כמה שנים אחר כך, לסלול את הזרוע השניה, עמדה בפניה הבעיה הכרונית הרגילה: חוסר תקציב מספיק. בסוף החליטו לאחר מדידות, לקצר אותו ב-200 מטר בערך, וסללו את הכביש הקיים בפנייה חדה שמאלה ליד המוסך, גם יש עלייה תלולה, מכיוון שהיה יותר זול לבצע.

מסלול הכביש המקורי היה צריך לעבור בתוך החורשה, הקיימת כיום, אבל נשתלה יותר מאוחר, ולהגיע לאורך קו הגובה למכבסה ולחדר האוכל. אפשר לציין שהיום עומדים על או ליד התוואי הזה, 5 בתים, מקלט ובית יהונתן. לא יישרו את רבע העיגול והוא קיים עד היום כעצם בגרון.

נציין בסוף, שרק עם גמר הכביש, נראות אגד להגיע לכפר-הנשיא! יצחק עדר



מועצה אזורית הגליל העליון

ת.ד. 9000 ראש פינה 12100 טל: 06-945611 פקס: 06-945636

16.3.95

ה.54

מחלקת רווחה - מדור התנדבות

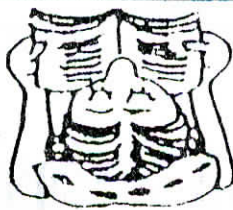
מחפשים מתנדב/ת להוראת השפה העברית לאדם עיוור ודינמי כבן 40. הוא עולה חדש מארה"ב וחי כיום בקבוץ באזור.

אם הנך בעל/ת יכולת ועניין, ומוכן להקדיש כשעה וחצי בשבוע למטרה זו, אנא פנה לדני שכמר - 933427, ניתן בכל שעות היום להשאיר הודעה.

דני - מדור התנדבות

תודה,





863n  
8312

AUTHOR

TITLE

CONTENTS

VICTOR O'REILLY

GAMES OF THE HANGMAN

SUSPENSE NOVEL

MICHAEL CRICHTON

FIVE PATIENTS

NOVEL - HOSPITAL  
DRAMA

RUTH RENDELL

SIMISOLA

CRIME NOVEL

DANIELLE STEEL

ACCIDENT

NOVEL

- |                       |                                               |                                      |
|-----------------------|-----------------------------------------------|--------------------------------------|
| * BOB WOODWARD        | VEIL. THE SECRET WARS OF THE C.I.A. 1981-1987 |                                      |
| * CAROL HIGGINS CLARK | DECKED                                        | CRIME NOVEL                          |
| * GEORGE V. HIGGINS   | DEFENDING BILLY RYAN                          | CRIME NOVEL                          |
| * NANCY KOPP          | ACTS AND OMISSIONS                            | CRIME NOVEL                          |
| * MARTHA STEARN       | CRITICAL CONDITION                            | MEDICAL THRILLER                     |
| * SARA PARETSKY       | TUNNEL VISION                                 | CRIME NOVEL                          |
| * LISA SCOTTLIN       | FINAL APPEAL                                  | CRIME NOVEL                          |
| * JOHN KATZENBACH     | JUST CAUSE                                    | CRIME NOVEL                          |
| * WILLIAM X KIENZLE   | DEAD WRONG                                    | THRILLER NOVEL                       |
| * ROBERT B. PARKER    | PAPER DOLL                                    | SUSPENSE THRILLER                    |
| * J.C. POLLOCK        | CENTRIFUGE                                    | ADVENTURE STORY                      |
| * WILLIAM J. COUGHLIN | IN THE PRESENCE OF ENEMIES                    | COURT ROOM<br>THRILLER               |
| * CLIVE CUSSLER       | INCA GOLD                                     | ADVENTURE NOVEL                      |
| * STUART WOODS        | L.A. TIMES                                    | THRILLER OF<br>HOLLYWOOD AND THE MOB |
| * STUART WOODS        | SANTA FE RULES                                | MYSTERY THRILLER                     |
| * NELSON DE MILLE     | THE GENERAL'S DAUGHTER                        | CRIME NOVEL U.S.<br>MILITARY         |
| * WILLIAM J. CAUNITZ  | CLEOPATRA GOLD                                | CRIME NOVEL<br>DRUG WAR              |
| * ALLAN FOLSOM        | THE DAY AFTER TOMORROW                        | THRILLER NOVEL                       |
| * DEAN KOONTZ         | DRAGON TEARS                                  | SUSPENSE NOVEL                       |

\* נמסר לספרייה ע"י משפ' בן-חיים \*



# התחדשות עצמית

עמוס עוז

אילו הייתי עדיין חבר חולדה היה לי קל יותר לדבר על קבוץ. אולם מכיון שאני מרגיש כמו קבוצניק – לא חשוב לאן טלטלו אותי נסבות החיים, ויש לי עניין עמוק במה שיקרה לקבוץ. אילו היה עלי לתמצת את כל מחשבותי על עתיד הקבוץ למלה אחת, הייתי אומר **התחדשות עצמית**. זאת התפיסה הדיאלקטית המחברת תחיה של העבר עם יסוד של החדש.

שום כח בעולם לא יוכל להחיות את הקבוץ של הגלויות המצויירות. לא ערמות החציר, לא הנערות עם תספורת זנב-הסוס, לא ריקודי-העם ברגלים יחפות. כל נסיון לשמר גלויות נוסטלגיות אלה הוא נוסחה בדוקה להתאבדות. מה שקרה לקבוץ הוא מה שקרה לסוציאליזם הדמוקרטי בעולם. בזמן שהקומוניזם גווע בגלל **כשלונותיו**, הרי באורח אירוני הולך ונפוג הסוציאליזם ההומניסטי דוקא מפני שהוא **הצלחה** והפך לנורמה המקובלת. דברים שהסוציאלי-דמוקרטים חלמו עליהם לפני כמאה שנה – שרותי בריאות ציבוריים, איגודים מקצועיים, בטחון סוציאלי, פנסיה – כולם כיום בבחינת מובן מאליו. משהו דומה קרה לקבוץ. תפיסות כמו כפר עברי, חיי שיתוף, דמוקרטיה ישירה, ואפילו טרקטור יהודי – מקויימות כיום והן כה מבוססות עד שאין הן מעוררות התרגשות בין הבנים והנכדים. חלומות אלה התגשמו, ועתה צריך להוולד חלום חדש. תנועה חברתית שאין לה חלום – אין לה עתיד.

שני דברים יכולים לקרות לחלומות של האנושות: הם יכולים להתנפץ, או שהם יכולים להתגשם. החלום של הקבוץ על ישוב עברי שיתופי התגשם, ומכיון שהוא קיים – אין הוא גורם עוד התרגשות או השראה. מצד שני התנפץ החלום שנוכל לשנות את טבע האדם בשלושה שלבים או בשני דורות. הקבוץ לא שינה, ולא יכול לשנות, את טבע האדם. אחת מן ההנחות הבולטות של דור המייסדים היתה כי חברה בונה ויוצרת, ללא עושר ועוני, תהפוך תוך דור או שנים לחברה ללא רצון רע, שאפתנות, קנאה וקטנות-מוחין, חברה ללא תאוות-כוח, ללא אכזריות. חלום זה התנפץ. ואכן היה עליו להתנפץ, כי לא היה מעשי.

לפני שהקבוץ של מחר יציע תשובות, עליו להבהיר שוב מהי השאלה. ובאמת אין מקום לקבוץ אם השאלה עוסקת ברמת-חיים או באיכות-חיים (מליצה שאני מתעב), כי כאשר מדובר בדברים כאלה הרי האינסטינקט האנושי הוא לחטוף ככל יכולתך. אולם אם השאלה היא איך ליצור – בתוך מציאות מודרנית, חמרנית, מנוכרת, תחרותית ובלתי-אישית – חברה מבוססת על דו-שיח רחני, תמיכה הדדית, אינטימיות – הרי יכול הקבוץ להציע עדיין את התשובה המעניינת ביותר לקראת המאה ה-21.

הקבוץ נולד מתוך איחוד לא-נוח בין רגשות סלאביים שיסודם בספרות הרוסית של המאה ה-19 לבין הגנים של יהדות מזרח אירופה. מעין חתונה בין טולסטוי לבין החסידות. תערובת זו של שני מקורות הולידה כמה ערכים בסיסיים: היחיד במרכז, עלית חברתית המשרתת את הכלל, העדר כפייה, יצירת משפחה מורחבת בתוך מציאות מודרנית, הפרדה מוחלטת בין גמול חמרי אישי לבין מאמץ אישי, ומעל לכל – נסיון להתגבר על הקונפליקט בין מירב החופש האישי לבין מירב הבטחון הכלכלי.



במאה שלנו ניסה הקפיטליזם להציע חופש אישי במחיר ויתור על הבטחון הכלכלי, בעוד הקומוניזם הטוטליטרי ניסה להבטיח בטחון כלכלי במחיר ויתור על החופש האישי. הקבוצה ניסה להתגבר על דילמה זו של צורך לבחור בין חופש לבין בטחון. בשטח זה עוד יש עתיד לקבוצה.

יכול קבוצה לבטל את חדר-האוכל, את בתי-הילדים, את שדותיו, אפילו את כובע-הטמבל המפורסם. קבוצה איננו חייב לשכון מבודד על הגבול, לא חייב לייבש את הבצות. הוא לא זקוק לפולקלור או למבנה ניהולי וארגוני מסויים. כל אלה יכולים לעבור שינויים או להיות מוחלפים. אני יכול לדמיין לעצמי ללא כל קושי קבוצה של מדעני-חלל, קבוצה בבית-דירות רב-קומתי באמצע העיר, או קבוצה של מרצים וסטודנטים. החזון של קבוצה חייב להתבסס על העובדה שיש ושתמיד יהיו יחידים, לא מיליונים, לעולם בבחינת מיעוט, אשר עבורם תמורה חמרית איננה מהווה את המוטיבציה המרגשת והדומיננטית ביותר בחייהם. יש להם הצורך והכשרון לחיות במשפחה מורחבת; הם מסוגלים לחיות חיים המבוססים על גאווה ובושה. חיים במסגרת מונחים של גאווה ובושה ביחסי-אנוש משמעותם כי יש דברים אשר לא אעשה אותם מפני שאני נבון לעשותם בפני אנשים שדעתם חשובה לי, וכי יש דברים שאעשה אותם גם אם לא אפיק מהם רווח אישי, וגם אם לא מתחשק לי לעשותם – מפני שהם מעוררים בי תחושה של גאווה בקשר לאנשים שדעתם חשובה לי. קומפלכס כזה של גאווה ובושה יכול להתקיים רק בתוך חוג אינטימי, מעגל קטן יחסית, אשר כל אחד בו מכיר כל אחד אחר ושופט כל אחד אחר. קבוצה שקומפלכס כזה חדל לתפקד בו, והמסתמך במקום זאת על חוקים ותקנות, פיקוח על הפרט ומשטרה ללא-מודים – הוא קבוצה שגורלו נחתם.

שכר ועונש בחיי קבוצה יכולים להתקיים רק בתחום הגאווה והבושה, ולא על בסיס אחר כלשהו, וללא עזרת סנקציות אחרות כלשהן. מי שחיי מרוכזים סביב גמול חמרי איננו מתאים לחיי קבוצה. מנקודת ראות זו אפשר לומר באורח פרדוקסלי כי יש כיום בישראל יותר קבוצניקים שאינם חברי-קבוצה מאשר קבוצניקים החיים בקבוצה. הדור שנתן את הטון בחיי הקבוצה בשנים 1960–1980, למרות כוונותיו הטובות, לא תרם למען טובת הכלל. אלה שניסו להרוות מהר ככל האפשר את הצמאון הבורגני של קבוצניקים לא הצליחו להרוותו. אדרבא, הם עוררו צמא גדול עוד יותר, שהרי זה טבעו של הצמאון הבורגני. ובינתיים מצאו עצמם אלה, שצמאון כזה לא היה כה מרכזי בחייהם, נדחפים לצד הבמה או מושתקים. כך הצטרפו לקבוצה אנשים שאינם קבוצניקים בנפשם, בחפשם איכות-חיים, ואילו קבוצניקים רבים עזבו לרעות בשדות אחרים, או נותרו שקועים באיזו גלות פנימית.

הקבוצה של מחר חייב להיות מרכז רוחני יצירתי, או שלא יתקיים כלל. עליו לשוב למצב שהוא מציע אלטרנטיבה שתהיה משמעותית ליהדות כאורח-חיים, כמערכת נורמטיבית, או שאין לו מקום. עליו למקד את היצירתיות שלו בחינוך (לא הוראה או הכשרה מקצועית) ובחיי תרבות. לתנועה הקבוצית יש פוטנציאל לחדש את חיי התרבות הישראליים, לתת פרוש חדש ליהדות, ולהפוך למרכז האמיתי של המפעל הציוני. אם לא יתרכז הקבוצה במימושו של פוטנציאל זה – אפילו בצלילות על כל שדות הנפט של המפרץ הפרסי לא יעזרו לו לצאת מן הבוץ.

### פניה לנשים בקיבוצנו

דוריס וויט נמצאת בבית-יונתן ומאד זקוקה לביקורים, ולנשים שתשבנה אתה בשעות  
אחר הצהרים והערב.

כמו-כן אנו זקוקים לעזרה המתבטאת בהכנת ארוחת ערב ו/או לינת לילה אצלה.

מי שמוכנה, תבוא על הברכה.

ניתן לקבל פרטים ולהרשם אצל רייצ'ל, או רות גולן.





23 במרץ 1995

מס' 45

19.3.95

"ברנץ" בשבת

חברים שלום!

אחרי בדיקה רצינית ומעמיקה של מערכת העבודה שלנו בסופי שבוע, שכללה את מסירות השבת (ימי שישי ושבת) וההגדלה הצפויה עקב דרישות ענפי התיירות בעונה, הגענו למסקנה והסכמה עם האחראים לענף המזון שנכון לחזור למתכונת המקורית של ה"ברנץ" בשבת.

החזרת ה"ברנץ" למתכונת המקורית תיתן לנו בסיס יציב ורחב יותר של כוח אדם בחדר האוכל (להבדיל מהיום, כשאחוז גבוה של העובדים הם אנשי "בית ראשון במולדת", תושבים ומתנדבים). כמו כן, ישתחרר לנו כוח אדם נוסף לענפי התיירות בעבודות העונתיות כגון: לינה כפרית, וילג', קאטרפט ומצילים בבריכה.

אני מבקש סליחה מאלה שיפגעו מהחזרת ה"ברנץ" למתכונת המקורית ומקוה שתבינו את הסיבות להחלטה.

זאת אומרת: חדר האוכל יפתח, החל מה - 1 באפריל (1.4.95) - וזאת לא בדיחה - מהשעה 10:30 ועד 13:30. תפריט ה"ברנץ" יהיה דומה למה שהיה בעבר הלא רחוק.

בברכה,

בוב וו.

רכז כח-אדם וסדרן עבודה

## לקראת אסיפה

ביום א' 26.3.95 תתקיים האסיפה שנדחתה מלפני שבועיים. על סדר היום: בחירות לוועדת בריאות ולריכוז וו. קליטה. תקנון בניה פרטית.

בקלפי בשבוע הבא נצביע על הסעיפים האלה, וכמו כן נבחר את ארבעת חברי המזכירות ואת שלושת חברי המועצה הכלכלית החדשים.

...../.

שינוי מספר טלפון של כפר הנשיא

מספר הטלפון של הקיבוץ עומד להשתנות.

כבר מיום ד' 22.3.95 ניתן היה לחייג לקיבוץ בשתי האפשרויות - המספר הישן והחדש.

המספר החדש הוא 06-6914XXX, כלומר, במקום 932 יש לחייג 6914.

לדוגמא:

המספר הקודם של מרכזית כפר הנשיא במזכירות היה 06-932901 (שש ספרות).  
המספר החדש הוא 06-6914901 (שבע ספרות).

נא להודיע לכל השומרים עמכם קשר טלפוני. כדאי להתרגל לקראת העתיד.

מזכירות טכנית



# PARENTS PAGE

## NEWS OF THE WEEK

- \* The tourist season seems to be in full swing already. From the Cataract we were told that the Jordan is running nicely, and one day this week they had a group of 300 (!) kids (a school, I imagine) on the boats.
- \* And the group eating breakfast in the dining-room, equipped with giant binoculars and cameras, was from Belgium, the Flemish part - and they came to do a bit of bird-watching. Under the name "The Golden Oriol" they meet several times a year, and visit various countries. For most of them it is a hobby, but there were several professional ornithologists as well. I talked to one of the elderly ones, and to my surprise he said: "You are lucky to have such a lot of space in your country." I told him that according to the map, Israel seems to be a lot smaller than Belgium, but he insisted: "At home I can't walk a hundred yards without seeing signs of modern civilisation - and the noise of airoplanes doesn't stop. Here it is quiet and empty." So, there you are.
- \* Oded Katz joined our Armed Forces this week. We wish him an interesting but unexciting three years.
- \* Work is progressing rapidly on the Rosh Pinah-Kfar Hanassi road - it is being widened in the awkward places and I hope some of the bumps will be smoothed out at the same time. Willy says the lorry-drivers are very considerate, they let you pass as quickly as possible, and bring the earth which has been dug up to our gardens. So we should be profiting twice.
- \* Last Purim news - Evelyn sewed nearly 50 costumes for the kids this year, and Ma'ayan Palma and her merry men baked about 60 cakes for the children's families. And so .... roll on Pessach.

SHABBAT SHALOM - I N G E



# MAZAL TO

## \* HAPPY BIRTHDAY \*

27.3 RACHEL AVIDOR  
LE'OR SCHWARTZMAN  
DOTAN MA'AYAN

28.3 BETTY EDER  
BATYA WHITHAM  
OFER FRANK  
ANAT NITZAN (GRANDDAUGHTER)  
NERIA AGAM  
RIMON FRANKLIN  
EYAL EASTON  
HAREL MENDZIGURSKI

29.3 JACK BEN-NATAN  
ZIPPORA SAMBERG  
NEIL SHARKEY  
AMALIA LEVINE  
SHONTAL BASSO  
KIRI EASTON

30.3 PNINA GOLAN  
TSILA BEN-RESHEF

31.3 DALIA BOUSKILLA  
AYALA EDELSTEIN  
TERRY LEPING  
PELEG BEN-DAVID

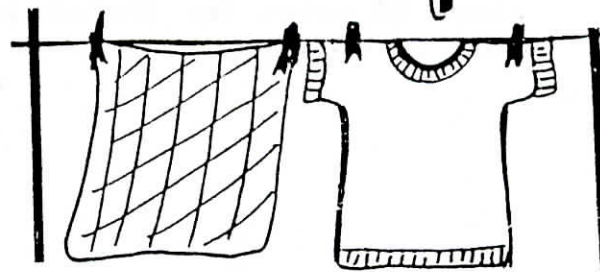
1.4 MICHAEL COHEN  
EDEN MADER (GRANDSON)

## \* HAPPY ANIVERSARY \*

27.3 RUTHI & GADI AMIT  
SHOSHANA & LENNY YODAIKEN

29.3 BAT-SHEVA & LAURENCE MARCUSON

## ממתק ורענן



From the Laundry -

If you want your curtains washed for Pessach, please  
get in touch with Pam Fink as soon as possible, in  
order to arrange for the day you want them done.